

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΕΡΕΥΝΑΣ
& ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

«ΕΝΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΕΝ ΙΔΡΥΕΤΑΙ ΟΠΩΣ ΑΝΟΙΓΕΙ ΕΝΑ ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ»

Στο μεγάλο θέμα των ημερών, αυτό της αλλαγής του “χάρτη” στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, εστίασε η φιλοξενία του Υπ. Παιδείας Έρευνας & Θρησκευμάτων, κ. Κώστα Γαβρόγλου, στο **ΠΟΛΗ + ΠΟΛΙΤΙΚΗ** και το **epoli.gr**. Από την εστίαση αυτή, φυσικά, δεν μπορούσε να λείπει η Τοπική Αυτοδιοίκηση, με τις αρμοδιότητες και το ρόλο, που της προσδίδει η Ελληνική νομοθεσία.

Στο πιο... αξιοσημείωτο - αποτελεί και τίτλο της συνέντευξης άλλωστε... - επί του θέματος, η διατύπωση του κ. Γαβρόγλου, “Ένα Πανεπιστήμιο δεν ιδρύεται με την ίδια λογική που κάποιος ανοίγει ένα σούπερ μάρκετ”, με προηγούμενα αναφορά (τυχαία;) στον Περιφερειάρχη Στερεάς Ελλάδας, κ. Κώστα Μπακογιάννη...

Σε άλλα σημεία της συνέντευξης, οι προσλήψεις στην Εκπαίδευση, αλλά και η Δίχρονη Υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή, θέμα, που επίσης - θεσμικά - έφερε θέσεις και από την πλευρά της Τοπικής Αυτοδιοίκησης α’ βαθμού.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

«**Νομοθετική ρύθμιση
για τον διορισμό 15.000
εκπαιδευτικών
σε βάθος 3ετίας**»

Κύριε Υπουργέ, ανακοινώσατε προ ημερών το σύστημα διορισμών των 15.000 εκπαιδευτικών σε βάθος τριετίας. Ωστόσο, οι εκπαιδευτικές ομοσπονδίες εμφανίζονται επιφυλακτικές και ζητούν να διασφαλιστεί ότι οι διορισμοί αυτοί θα γίνουν και ότι δεν είναι ένα ακόμη “πυροτέχνημα”, όμοιο με ανάλογα του παρελθόντος. Υπάρχει τρόπος οι διορισμοί αυτοί να διασφαλιστούν, αφού αφορούν την επόμενη κυβέρνηση;

«Κατανοώ τις επιφυλάξεις των εκπαιδευτικών. Όμως, οι αμφιβολίες -λόγω του... κακού παρελθόντος, όπως λέτε-, θα πρέπει αυτή τη φορά να καμφθούν από το γεγονός ότι καταρχάς οι πρώτοι 4.500 διορισμοί στην ειδική αγωγή που ανακοινώθηκαν από τον Πρωθυπουργό, περιλαμβάνονται στον προϋπολογισμό του 2019. Άρα γίνονται πράξη. Ποια είναι η σημερινή πραγματικότητα, λοιπόν; Ότι υπάρχει μια Κυβέρνηση που δεσμεύεται και κάνει πράξη τους μόνιμους διορισμούς, όταν επί 10 ολόκληρα χρόνια αυτό ήταν αδύνατον. Και αυτό το κερδίσαμε πραγματικά με πάρα πολύ κόπο, καθώς υπάρχει η δημοσιονομική δυνατότητα και υπάρχει η πολιτική βούληση. Θα ήταν εντελώς λάθος να εμπλακεί στην μικροπολιτική ένταση ένα τόσο σοβαρό θέμα. Εμείς θα κάνουμε το παν, για να μην υπάρξει η όποια αμφισβήτηση της κυβερνητικής απόφασης για 15.000 διορισμούς εντός τριετίας, άρα και σχετική νομοθέτηση.»

ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΗΝ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
& ΤΟΠΙΚΗ
ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

«**Δίχρονη προσχολική
αγωγή: Οι Δήμοι να
αφουγκραστούν τις ανάγκες
της Ελληνικής οικογένειας**»

Με τη νέα σχολική χρονιά, εφαρμόζεται για πρώτη φορά η δίχρονη προσχολική εκπαίδευση σε 184 Δήμους της χώρας. Θεωρείτε ότι μπορούν τα δημόσια Νηπιαγωγεία να ανταποκριθούν σε μεγαλύτερο αριθμό παιδιών; Υπάρχουν υποδομές και ανθρώπινο δυναμικό; Και τι απαντάτε στους Δημάρχους που προβάλλουν σοβαρές ενστάσεις ως προς τη λειτουργικότητα του μέτρου και δηλώνουν άρνηση να το εφαρμόσουν;

«Από πλευράς Πολιτείας, το Υπουργείο ανακοίνωσε ήδη ότι θα διαθέσει φέτος από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του προϋπολογισμού του το ποσό των 4 εκατομμυρίων 85 χιλιάδων ευρώ (πλέον ΦΠΑ) για τη στήριξη σε κτηριακές υποδομές της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής εκπαίδευσης. Έως τις 20 Οκτωβρίου, οι Δήμοι που περιλαμβά-

νονται στην απόφαση καλούνται να υποβάλουν τις προτάσεις τους στην αρμόδια Υπηρεσία του ΥΠΠΕΘ και τους καλούμε να φροντίσουν για την έγκαιρη ολοκλήρωση του έργου προς όφελος των μαθητών και των οικογενειών τους.

Τώρα, ως προς τα τελευταία ερωτήματά σας: Πρώτα απ’ όλα, η ίδια η πραγματικότητα έχει δώσει απαντήσεις. Τι εννοώ: Αν όλοι, Υπουργείο και Δήμοι, συμφωνούμε ότι το μέλημά μας δεν είναι η εξυπηρέτηση μικροπολιτικών ή άλλων σκοπών, αλλά η υποστήριξη της εκπαίδευσης προς όφελος της Ελληνικής οικογένειας και των παιδιών, τότε έχουμε ένα πρώτο, απτό και πολύ σημαντικό αποτέλεσμα από την εφαρμογή της δίχρονης προσχολικής εκπαίδευσης στους πρώτους 184 Δήμους. Εφόσον, εξαιρέθηκαν αυτοί οι Δήμοι από την παροχή voucher

για τη φοίτηση των 4χρονων παιδιών, ικανοποιήθηκε για πρώτη φορά ένας σημαντικός αριθμός αιτήσεων γονέων με παιδιά κάτω των 4 ετών για εγγραφή στους Δημοτικούς παιδικούς σταθμούς. Άρα, το μέτρο έχει από την πρώτη κιόλας εφαρμογή του ένα αδιαμφισβήτητο κοινωνικό πρόσημο. Γιατί γνωρίζετε πόσα παράπονα και τι μεγάλο αδιέξοδο δημιουργούσε στους γονείς με παιδιά κάτω των 4 ετών ο αποκλεισμός τους, ουσιαστικά, από τους Δημοτικούς παιδικούς σταθμούς, ελλείψει επαρκών θέσεων. Τώρα οι θέσεις υπάρχουν σε αυτούς τους 184 Δήμους και νομίζω ότι αυτή την πραγματικότητα οφείλουν οι Δήμοι που αντιδρούν να την εκτιμήσουν όπως πρέπει και να προτάξουν το συμφέρον των δημοτών τους γιατί, σε τελική ανάλυση, σε αυτούς λογοδοτούν.

Ως Υπουργείο είπαμε ότι, το μέτρο θα εφαρμοστεί εκεί που υπάρχει ομοφωνία αποφάσεων των Δήμων και το τηρήσαμε κατά γράμμα.

Καλούμε όλους τους Δήμους να αφουγκραστούν τις ανάγκες της Ελληνικής οικογένειας και τη σημασία που έχει για τη διαμόρφωση της προσωπικότητάς τους και της μαθησιακής ικανότητάς τους η ένταξη των 4χρονων παιδιών στις δομές της προσχολικής εκπαίδευσης.

Ρωτάτε για τη δυνατότητα του δημόσιου Νηπιαγωγείου να ανταποκριθεί στο μέτρο. Ασφαλώς και ναι. Μπορεί να ανταποκριθεί τόσο εκπαιδευτικά με τους ικανότατους νηπιαγωγούς μας, όσο και λειτουργικά. Σας θυμίζω ότι τα Νηπιαγωγεία λειτουργούν σε ολοήμερο πρόγραμμα, άρα καλύπτουν τις ανάγκες των εργαζόμενων γονέων και μάλιστα με πρόγραμμα που δεν έχει καμία σχέση με baby sitting γιατί έχει χαρακτήρα και διάρθρωση αμιγώς εκπαιδευτικό. Και αυτό είναι ένα σπουδαίο όφελος για τα παιδιά που δεν πρέπει να αγνοηθεί όποια κι αν είναι τα κίνητρα εκείνων που αντιδρούν.»

Πάντως, η αλήθεια είναι ότι πολλά δημόσια σχολεία αντιμετωπίζουν κτηριακά προβλήματα, προβλήματα υποδομών, προβλήματα συντήρησης. Γιατί, πιστεύετε, δεν αντιμετωπίζονται τα προβλήματα αυτά; Υπάρχει έλλειψη κονδυλίων, όπως υποστηρίζουν κάποιοι Δήμοι;

«Οι Δήμοι έχουν την αποκλειστική ευθύνη στην αντιμετώπιση των κτηριακών προβλημάτων των σχολείων. Είναι μια αρμοδιότητα που οι ίδιοι ζήτησαν και η Πολιτεία τους την παρείχε μαζί με τους αντίστοιχους πόρους. Προφανώς και δεν είναι επαρκής η χρηματοδότηση, αλλά αυξάνεται χρόνο με τον χρόνο και αυτό μπορεί να διαπιστωθεί αντικειμενικά. Η Πολιτεία χρηματοδοτεί τους Δήμους μέσω του Υπουργείου Εσωτερικών και των Σχολικών Επιτροπών ως προς τις τρέχουσες, καθημερινές, λειτουργικές ανάγκες και τις επισκευές των σχολείων. Οι Δήμοι έχουν επίσης την ευθύνη να κινήσουν τις διαδικασίες για να χτιστεί, όπου χρειάζεται, ένα καινούργιο σχολείο με χρηματοδότηση μέσω της ΚιΎΠ. Βρίσκουν το οικόπεδο, κάνουν τη μελέτη και την καταθέτουν στο Υπουργείο προς έγκριση. Αυτά είναι γνωστά, αλλά κάθε φορά είναι χρήσιμο να τα επαναλαμβάνουμε γιατί οφείλει ο καθένας να αναλαμβάνει το μερίδιο των ευθυνών του. Ξέρετε, στον δημόσιο λόγο κάποιες φορές υπάρχει μια ευκολία ορισμένων να μην αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους “πετώντας την μπάλα στην εξέδρα” παρά το γεγονός ότι το γήπεδο τους ανήκει.»>

ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

>Να πάμε και στον χώρο της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης και πρώτα απ’ όλα σε κάτι που ενδιαφέρει πολλούς νέους. Με τον νέο νόμο θεσπίσατε τα δωρεάν μεταπτυχιακά και τη δυνατότητα στα επί πληρωμή να υπάρχει ένα ποσοστό 30% των φοιτητών που δεν θα πληρώνει. Όμως, οι τιμές των επί πληρωμή μεταπτυχιακών διαπιστώνουμε ότι είναι αρκετά υψηλές. Μήπως, τελικά, τα Πανεπιστήμια μετακύλησαν τις απώλειες από τα δωρεάν μεταπτυχιακά, αυξάνοντας τα διδάκτρα στα επί πληρωμή; Και πώς θα το αντιμετωπίσετε αυτό;

«Ο νέος νόμος δίνει τη δυνατότητα στο 30% των φοιτητών να μην πληρώνουν διδάκτρα εκεί όπου υπάρχουν. Μέχρι τον Ιούνιο έχουμε εγκρίνει πάνω από 600 μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών. Ο μέσος όρος των διδάκτρων έχει μειωθεί σε σχέση με τις άλλες χρονιές και έχουν αυξηθεί τα αμιγώς δωρεάν προγράμματα. Όπως πέρσι έτσι και φέτος θα δοθεί επιπλέον χρηματοδότηση στα δωρεάν προγράμματα.»

«Η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν μπορεί να υποδεικνύει στην Πολιτεία και στους ακαδημαϊκούς πού και πότε πρέπει να δημιουργηθεί Πανεπιστήμιο»

Τέλος, θα θέλαμε να σας ρωτήσουμε για τις συνενώσεις Πανεπιστημίων και ΤΕΙ και για τις ανηδράσεις που υπάρχουν από πλευράς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, σε ορισμένες περιπτώσεις. Για παράδειγμα, το νέο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, για το οποίο, μετά τη δημοσιοποίηση του σχεδίου νόμου, έχει ξεσπάσει θύελλα ανηδράσεων από τοπικούς φορείς.

«Θύελλα δεν νομίζω ότι είναι. Υπάρχουν συγκεκριμένες ανηδράσεις από συγκεκριμένους πανεπιστημιακούς και από συγκεκριμένους δημάρχους. Όμως, ο καθένας έχει το ρόλο του και ο κάθε ρόλος είναι διακριτός και ουσιαστικός. Οι τοπικές κοινωνίες και η Τοπική Αυτοδιοίκηση θα πρέπει να επιδιώκουν την ανάπτυξη αναγνωρισμένων διεθνώς πανεπιστημίων και να συνεισφέρουν σε αυτό. Η

Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν μπορεί να υποδεικνύει στην Πολιτεία και στους ακαδημαϊκούς πού και πότε πρέπει να δημιουργηθεί Πανεπιστήμιο και πόσα Τμήματα να έχει, αλλά να αντιλαμβάνεται το κοινό όφελος Πανεπιστημίων και τοπικών κοινωνιών, να εντοπίζει και να περιγράφει τις αναπτυξιακές ανάγκες κάθε περιοχής. Εγώ περιμένω να ακούσω τις απόψεις τους σε σχέση με αυτό. Ξέρετε, εδώ υπάρχει μια αδράνεια του παρελθόντος που λειτουργεί καταστροφικά. Παλαιότερα για τη δημιουργία μιας πανεπιστημιακής σχολής είχαν λόγο οι Δήμαρχοι, οι Περιφερειάρχες, οι Μητροπολίτες οι διάφοροι τοπικοί παράγοντες που όταν τελικά πετύχαιναν τον στόχο τους, εξαφανίζονταν. Αυτό θα πρέπει ως κοινωνία να το ξεπεράσουμε. Το πού θα δημιουργηθούν Σχολές είναι αντικείμενο επιστημονικής και όχι τοπικιστικής εκτίμησης.

Ως προς τις επισημάνσεις που έχουν γίνει και έχουν βάση ακαδημαϊκή, πρόθεσή μου είναι η εξαντλητική συζήτηση. Θυμίζω ότι για πρώτη φορά στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση επιλέξαμε να μην έρχονται οι αποφάσεις από το Υπουργείο αλλά να έρχονται προτάσεις από τα κάτω. Γι’ αυτό συγκροτούνται Επιτροπές από αναγνωρισμένους ακαδημαϊκούς, μέλη των διοικήσεων των ιδρυμάτων τους.

Η συγκεκριμένη πρόταση που αναφέρετε περιγράφει ένα πολύ μεγάλο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας με 34 Τμήματα, το δεύτερο στην Ελλάδα, μετά το ΑΠΘ, με προοπτική να έχει πάνω από 1.000 ερευνητές και διδάσκοντες, με εκατοντάδες προσωπικό και πολλές δεκάδες χιλιάδες φοιτητές, Έλληνες και αλλοδαπούς, προπτυχιακούς, μεταπτυχιακούς, υποψήφιους διδάκτορες, μεταδιδάκτορες, νέους ερευνητές. Επιπλέον, μεγάλα ερευνητικά κέντρα και ινστιτούτα που ιδρύονται σε όλες τις πόλεις τα οποία θα προσελκύσουν πόρους, εθνικούς και ευρωπαϊκούς, θα παράγουν γνώση και θα προσφέρουν τεχνογνωσία. Ιδρύονται διετή προγράμματα σπουδών που θα παρέχουν επαγγελματικά πιστοποιητικά Ευρωπαϊκών προσόντων. Δεν είναι τυχαίο ότι η σύγκλητος του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας στηρίζει το σχέδιο νόμου με 23 ψήφους “υπέρ” και 5 “κατά”.

Στόχος μου είναι να Ελληνικά ιδρύματα να μην μένουν πίσω, αλλά ανθίξουν να γίνουν ισχυροί παίκτες στις αλλαγές που συντελούνται εντός και εκτός Ευρώπης. Σημειώνω ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αποφάσισε τον διπλασιασμό των κονδυλίων για την κινητικότητα των φοιτητών και του προσωπικού από το 2021 και η Ένωση Ευρωπαίων Φοιτητών ζητά τον τριπλασιασμό τους. Σε αυτά έρχεται να προστεθεί και Ευρωπαϊκή τάση για μεγάλα πανεπιστήμια που θα συνεργούν σε όλα τα επίπεδα, στη διδασκαλία και στην έρευνα. Κερδίζει έδαφος η λογική των μεγάλων

Ευρωπαϊκών πανεπιστημίων μέσα από τις συνέργειες των σημερινών πανεπιστημίων που βρίσκονται σε διαφορετικές χώρες. Τα Ελληνικά πανεπιστήμια δεν θα πρέπει να μένουν έξω από αυτήν την νέα πραγματικότητα. Το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας έχει κάνει σημαντικά βήματα προς την κατεύθυνση αυτή και με την πρόταση των συνεργειών τα βήματα θα διευρυνθούν αποφασιστικά.»

«Διακριτοί οι ρόλοι ανάμεσα σε Πολιτεία, ακαδημαϊκή κοινότητα και Τοπική Αυτοδιοίκηση»

Κλείνοντας κ. Υπουργέ την ενδιαφέρουσα πράγματι συνέντευξή μας, την απάντησή σας για τον ρόλο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης την ακούω ως απάντηση – “καρφι”, κυρίως για τον Περιφερειάρχη Στερεάς Ελλάδας, κ. Μπακογιάννη, που ζητά την ίδρυση του Δελφικού Πανεπιστημίου. Το επιχείρημά του ότι είναι η μόνη Περιφέρεια χωρίς Πανεπιστήμιο είναι λάθος;

«Δεν αφορά μόνο τον κ. Μπακογιάννη, αλλά και όσους εκπροσώπους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης έχουν εμπλακεί στη διαδικασία που περιέγραψα προηγουμένως. Το χωροταξικό, δεν μπορεί να αποτελεί επιχείρημα υπέρτερο των ακαδημαϊκών κριτηρίων. Ένα Πανεπιστήμιο δεν ιδρύεται με την ίδια λογική που κάποιος ανοίγει ένα σουπερ μάρκετ. Εμείς αποφασίσαμε και θα υπάρχει στο σχέδιο νόμου για τη συνέργεια του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, να δημιουργήσουμε ένα 12μελές Ακαδημαϊκό Συμβούλιο Εκπαίδευσης και Έρευνας Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας (Α.Σ.Ε.Ε.Π.Σ.Ε.) στο οποίο θα συμμετέχουν και εκπρόσωποι της αυτοδιοίκησης. Το Συμβούλιο αυτό μεταξύ των άλλων θα μελετήσει και τις προοπτικές ίδρυσης Πανεπιστημίου στη Στερεά Ελλάδα. Άλλωστε πρέπει να γνωρίζουν όλοι ότι η ίδρυση ενός Πανεπιστημίου απαιτεί διαδικασίες ωρίμανσης τουλάχιστον 25 χρόνων. Επιπλέον, έχουμε τα δύο παραδείγματα των συνεργειών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων με το ΤΕΙ Ηπείρου και του Ιονίου Πανεπιστημίου με το ΤΕΙ Ιονίων Νήσων, που δείχνουν ότι εκεί επικράτησε μια λογική από όλους τους εμπλεκόμενους φορείς. Σεβάστηκαν δηλαδή τους διακριτούς ρόλους που υπάρχουν ανάμεσα στην Πολιτεία, την ακαδημαϊκή κοινότητα και την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Με αυτόν τον κανόνα θέλουμε να προχωρήσουν οι συνέργειες και στα υπόλοιπα ιδρύματα και νομίζουμε ότι θα το καταφέρουμε.» **ΠΡ**